

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 231/1 од 24. 1. 2018. године, а у складу са чланом 74 Закона о високом образовању Републике Србије, чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и чланом 11. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду (*Гласник Универзитета у Београду* бр. 200 од 23. 11. 2017. године), именовани смо у комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор Ванредног професора за ужу научну област Англистика, предмет Енглеска књижевност. Имамо част да Изборном већу Филолошког факултета у Београду поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА НА КОНКУРС

Филолошки факултет Универзитета у Београду расписао је конкурс (објављен у листу *Послови – огласне новине националне службе за запошљавање*, бр. 763. од 7. 2. 2018. године) за избор једног наставника у звање Ванредног професора за ужу научну област Англистика, предмет Енглеска књижевност. На расписани конкурс за избор у звање Ванредног професора пријавио се један кандидат, др Милица Спремић Кончар, досадашњи доцент за ужу научну област Англистика, за предмет Енглеска књижевност, на Катедри за енглески језик и књижевност Филолошког факултета у Београду.

Биографија, општи подаци, наставна и стручна активност

Милица Спремић Кончар рођена је 9. августа 1970. године у Београду, где је са одличним успехом завршила основну школу и Тринаесту београдску гимназију. Године 1989. уписала се на студије Енглеског језика и књижевности на Филолошком факултету у Београду, где је дипломирала 29. јуна 1994. године, са просечном оценом 9.18. Магистарски рад под насловом *Смрт краља Артура сер Томаса Малорија у светлу архетипске критике и нове историјске критике* одбранила је 10. јула 2002. године, пред комисијом у саставу проф. др Соња Деканић Јаноски (ментор), проф. др Радојка Вукчевић и доц. др Александар Јерков, а докторску дисертацију под насловом *Теоријски аспекти новоисторијских тумачења Шекспирових великих трагедија (Хамлет, Отело, Краљ Лир, Макбет)* одбранила је 11. септембра 2009. године, пред комисијом у саставу проф. др Новица Милић (ментор), проф. др Радојка Вукчевић, проф. др Владислава Гордић Петковић и проф. др Зоран Пауновић.

Милица Спремић Кончар је од 1994. до 1997. године радила као професор енглеског језика на Институту за стране језике у Београду. Током 1996. године похађала је тромесечни курс усавршавања за професоре енглеског језика у организацији Британског Савета и Универзитета у Кембриџу. Положила је завршни испит и стекла диплому UCLES Certificate for Overseas Teachers of English (COTE) Универзитета у Кембриџу.

Октобра 1997. године изабрана је за лектора на Катедри за енглески језик и књижевност Филолошког факултета у Београду. Држала је часове вежбања из Енглеског језика као изборног предмета и Савременог енглеског језика I. Фебруара 1999. године изабрана је за асистента-приправника за предмет Енглеска књижевност. Изводила је вежбања на предметима Енглеска књижевност I, Енглеска књижевност II и

Енглеска књижевност III. Априла 2003. изабрана је у звање асистента за Енглеску књижевност, а у јуну 2010. године унапређена је у звање доцента за Енглеску књижевност. До сада је изводила предавања на четири предмета на основним академским студијама - Енглеска књижевност I (650-1500), Енглеска књижевност II (1500-1750), Англофона књижевност СПЕЦ 2/1 (Шекспир 1) и Англофона књижевност СПЕЦ 2/2 (Шекспир 2), као и вежбања на предметима Енглеска књижевност I, Енглеска књижевност II, Англофона књижевност СПЕЦ 2/1 и Англофона књижевност СПЕЦ 2/2. Почев од академске 2016/2017. године, у сарадњи са др Зораном Крсмановић изводи предавања на мастер академским студијама, на предмету Енглеска и француска средњовековна артуријанска књижевност. Академске 2010/2011 и 2011/2012. године била је председник испитне комисије на предмету Енглески језик као изборни (П3 и П4) на другој години основних студија.

У једном краћем периоду током 2005. године обављала је дужност заменика управника Катедре за англистику Филолошког факултета Универзитета у Београду.

Научно и стручно усавршавање у иностранству

Добитница је стипендије Британског Савета за похађање Међународне летње школе шкотских универзитета из енглеске књижевности XX века на Универзитету у Единбургу (Scottish Universities' International Summer School, University of Edinburgh) 1994. године и стипендије за стручно усавршавање на Универзитету државе Илиној у Урбани-Шампањи (Summer Academic Program, University of Illinois at Urbana-Champaign), САД, 2001. године. У Конгресној библиотеци (Library of Congress) у Вашингтону, САД, прикупљала је грађу за магистарски рад и докторску дисертацију 2000, 2001, 2003 и 2007. године, а 2013. године је била на студијском боравку у Лондону, у Великој Британији, где је у Британској библиотеци (The British Library) обавила истраживање за монографију из области артуријанске легенде.

Др Милица Спремић Кончар учествовала је са рефератима на близу тридесет домаћих и међународних научних скупова. Један је од оснивача удружења сарадника филолошких факултета *Philologia* (2002), члан Српског удружења за студије енглеског језика, SASE - огранка Европског удружења за студије енглеског, ESSE (2003), и Међународног артуријанског друштва (International Arthurian Society) од 2013. године.

Ужа подручја научног интересовања др Милице Спремић Кончар јесу енглеска средњовековна књижевност, артуријанска књижевност, књижевност енглеске ренесансе и методика наставе књижевности. Поред бројних радова из поменутих области, др Милица Спремић Кончар је аутор и три монографије, *Smrt kralja Artura ser Tomasa Malorija u tumačenjima savremene kritike* (Београд, Zadužbina Andrejević, 2003), *Politika, subverzija, moć: novoistorijska tumačenja Šekspirovih velikih tragedija* (Zadužbina Andrejević, 2011) и *Енглеска средњовековна артуријанска књижевност* (Београд, Филолошки факултет, 2017).

БИБЛИОГРАФИЈА: ПОДАЦИ О ОБЈАВЉЕНИМ РАДОВИМА

БИБЛИОГРАФИЈА РАДОВА ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА (2010)

Пре избора у звање доцента др Милица Спремић Кончар је објавила једну монографију, дванаест научних радова, три приказа и два превода, на основу којих се већ јасно уочавају ужа подручја њеног научног интересовања: енглеска средњовековна књижевност, артуријанска књижевност, шекспирологија и књижевност енглеске ренесансе уопште, као и методика наставе књижевности.

Академски радови

Милица М. Спремић (2002). *Смрт краља Артура* сер Томаса Малорија у светлу архетипске критике и нове историјске критике. Магистарски рад одбрањен на Филолошком факултету у Београду.

Милица М. Спремић (2009). Теоријски аспекти новоисторијских тумачења Шекспирових великих трагедија (*Хамлет, Отело, Краљ Лир, Макбет*). Докторска дисертација одбрањена на Филолошком факултету у Београду.

Монографије

1. Milica Spremić (2003). *Smrt kralja Artura ser Tomasa Malorija u tumačenjima savremene kritike*, Beograd, Zadužbina Andrejević, 103 str. ISSN 1450-653X; ISBN 86-7244-362-4.

Монографија *Смрт краља Артура сер Томаса Малорија у тумачењима савремене критике* представља исцрпну анализу критичке литературе о најзначајнијем делу енглеске гране артуријанске легенде, Малоријевој *Смрти краља Артура*, у последње три деценије XX века. Временски оквир представљања критичких читања одабран је због тога што су се проучаваоци артуријанске легенде све до почетка седамдесетих година прошлог века углавном бавили Малоријевим изворима и структуром дела, а тек отприлике у то време почињу да проучавају Малоријеву тематику и стил. Ауторка се усредсређује на две доминантне школе критичког мишљења – архетипску критику и нови историзам – јер су студије и чланци ових критичких усмерења најбројнији и најутицајнији. Проучавајући симболику и наративну структуру књижевног дела, архетипска критика га доводи у везу са древним митовима, религијама и општељудским искуством, а нови историзам трага за друштвеном и политичком климом времена у којем је дело настало. Представници архетипске критике у *Смрти краља Артура* сагледавају ризницу драгоцених трагова древне паганске цивилизације на тлу Велике Британије, а новоисторичари друштвеном панораму, узавреле политичке прилике у Енглеској у XV веку, атмосферу дворске средине, начин живота виђених људи, правила витешке службе и концепт краљевске власти. У тумачењима легенде о светом Гралу критичари оба усмерења скрећу пажњу на религијске концепте Малоријевог дела, посебно на концепт небеског витештва и Божије милости. Ауторка закључује да су бројна и

разнородна тумачења *Смрти краља Артура* најбољи показатељ ширине и вредности овога дела јер је на основу њега могуће реконструисати неколико различитих и засебних светова. Иако даје предност новоисторијским тумачењима као објективнијим и проверљивијим, ауторка истиче да и реалистична и фантастична, односно и прихватљива и неприхватљива тумачења неоспорно имају свој значај јер показују колико асоцијација покреће и са колико се различитих аспеката може тумачити годинама па и вековима неправедно запостављано и потцењивано дело витеза заточеника, сер Томаса Малорија.

Научни радови

1. Milica Spremić (2003). Ser Tomas Malori – enigma identiteta, UDK 821.111:929 Malori T. *Philologia*, Beograd, I, 57-62. ISSN 1451-5342.

Рад се бави једним од највећих питања артуријанске књижевности - питањем ауторства Малоријеве *Смрти краља Артура*. Једино што се зна о сер Томасу Малорију јесу подаци које је сам о себи оставио на крају свога дела. Он наводи своје име, каже да је утамничени витез, да би волео да се његови читаоци моле за њега и да је завршио своје дело девете године владавине краља Едварда IV. У документима из друге половине XV века проучаваоци су открили пет људи по имену Томас Малори, али нема доказа да се било који од њих може сматрати аутором. Међу поменутом петорицом за двојицу се са сигурношћу може тврдити да нису аутори јер је један био свештеник, а други земљорадник, дакле, ни један ни други није био витез. Детаљно су изложене биографије остале тројице и указано је на данас преовлађујући став да је аутор *Смрти краља Артура* сер Томас Малори из Њуболд Ревела у Ворикширу.

2. Milica Spremić (2004). The Beauty of Literature Teaching Is in the Feedback: Students' Rewrites of Old English Elegies, UDC 378.147:: 821.111. *Philologia*, Beograd, II, str. 45-49. ISSN 1451.5342.

У овом раду из области методике наставе књижевности описан је час на којем су обрађене три староенглеске елегије - „Потукач”, „Морепловац” и „Женина тугованка”. После увода који се састојао од ауторкиних објашњења и разговора о преовлађујућој атмосфери и ликовима у елегијама, студенти су добили задатак. У групама и у задатом времену требало је да напишу своју верзију староенглеске елегије у којој ће бити заступљени мотив изгнанства и мотив сећања на прошлу срећу. У овоме раду приказана су три примера студентских озбиљних и пародираних, неоспорно луцидних елегија, и прокоментарисани су место и значај староенглеских елегија у књижевном канону.

3. Milica Spremić (2004). Novoistorijska tumačenja *Smrti kralja Artura* ser Tomasa Malorija. *Književna kritika danas*, Zbornik u čast 25 godina Instituta za strane jezike u Podgorici, (ur. R. Vukčević i M. Đukić), Podgorica, Institut za strane jezike, str. 481-493. CIP 82.09(082) 82:111.852(082).

Рад се бави најзначајнијим ауторима који Малоријево дело тумаче из перспективе новог историзма. Новоисторичари су сагласни да *Смрт краља Артура* садржи посредне или непосредне референце на политичке и друштвене изазове Малоријевог

времена, али се њихова тумачења деле у две групе. Прва група проучавалаца, којој припадају Ричард Грифит, Ричард Барбер и Питер Филд, настоји да утврди који је енглески краљ приказан у лику Артура и да ли је Малори подржавао династију Ланкастер или династију Јорк у Ратовима ружа, а друга група, предвођена Беверли Кенеди и Ларијем Бенсоном, истражује концепте витештва и краљевске власти у Малоријевом делу и у Енглеској у XV веку.

4. Milica Spremić (2005). „I posle petnaest dana putovanja dođoše u Kamelot, koji se na engleskom zove Vinčester”: gradovi u *Smrti kralja Artura* ser Tomasa Malorija, UDK 821.111.09-94 "14". *Grad u jeziku, književnosti i kulturi*, (ur. B. Čubrović et al.), Beograd, Philologia, str. 175-183. ISBN 86-84461-04-5.

Рад истражује појам града у Малоријевом обимном делу у којем се двор краља Артура налази у неколико градова – Лондону, Вестминстеру, Винчестеру, Камелоту, Карлеону и Карлајлу. Међу поменутима, сви изузев Камелота, јесу древни градови који постоје до наших дана, док је место на којем се налазио Камлеот и данас тајна. У овој раду анализиран је начин на који Малори говори о Камелоту. Он га, наиме, у почетним и завршним *Причама* свога дела, поистовећује са Лондоном, Винчестером и осталим поменутим и познатим градовима, док у средишњим *Причама* Камелот фигурира као безвремен и тајновит, архетипски центар витешког живота чија је локација непозната.

5. Милица Спремић (2005). Традиционалне и савремене критичке методологије у проучавању енглеске средњовековне књижевности. *Проучавање опште књижевности данас*, Зборник радова поводом педесетогодишњице обнављања Катедре за општу књижевност и теорију књижевности, (ур. А. Марчетић и Т. Поповић), Београд, Филолошки факултет, стр. 369-381. ISBN 86-80267-89-9.

Рад се бави средњовековним студијама (medieval studies), које су као засебна научна дисциплина утемељене шездесетих година XX века. Иако замишљене као интердисциплинарна област, средњовековне студије су у прве две деценије свога постојања биле изоловане, како од проучавања књижевности других епоха, тако и од развоја књижевнотеоријске мисли. Може се чак говорити о двоструком игнорисању: критичке школе XX века дуго су сматрале да средњовековни текстови немају шта да им кажу, а проучаваоци тих текстова игнорисали су нова критичка стремљења. Ствари се суштински мењају крајем осамдесетих година прошлог века, када почиње дијалог између средњовековних текстова и савремене књижевнотеоријске мисли. Рад детаљно приказује настанак и развој средњовековних студија на америчким универзитетима и илуструје почетак и значај поменутог дијалога на примеру студије из серије *Case Studies in Contemporary Criticism* посвећене Чосеровој Жени из Бата.

6. Milica Spremić (2007). The Serbo-Russian *Romance of Tristan and Isolt* and Sir Thomas Malory's *Book of Sir Tristram de Lyones* UDC 821.111.09. *English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations*, ELLSII 75

Proceedings, Volume III, (ur. Z. Paunović, K. Rasulić, I. Trbojević), Beograd, Filološki fakultet, str. 35-44. ISBN 978-86-86419-18-7.

У раду овом раду из области компаратистике пореде се српско-руски прозни витешки роман *Повест о Тристану и Изоти* сачуван једино на белоруском језику у *Познањском зборнику* (око 1580) и енглеска *Књига о сер Тристраму од Лајонеса* сер Томаса Малорија. Ове две верзије легенде о Тристану имају заједнички извор – француског *Тристана* у прози (око 1225-1235) – и врло га доследно следе, што резултира значајном подударношћу између српско-руског и енглеског *Тристана*. На основу поређења ова два витешка романа долази се до закључка да, иако знатно краћа од Малоријеве, српско-руска верзија садржи главне елементе легенде и представља значајно дело по два основа: као редак пример витешког романа у готово искључиво религиозној српској средњовековној књижевности и као интегрални део европског артуријанског циклуса.

7. Milica Spremić (2007). King Arthur as a Culture Hero: The Belief in His Survival. *New Perspectives: Essays on Language, Literature and Methodology* (ur. A. Nikčević Batićević i M. Knežević), Nikšić, Filozofski fakultet, str. 155-161. ISBN 978-86-7798-015-3.

Рад се бави мотивом другог доласка краља Артура, најпознатијег британског легендарног јунака, кога је у енглеску књижевност увео Џефри од Монмута у делу *Историја британских краљева* (око 1136) и чија су јуначка дела слављена у стиховима и прози кроз читав Средњи век. Као што је познато, Артурова смрт има у себи нешто мистериозно. Такозвана „британска нада”, односно веровање да је смртно рањени Артур отишао на острво Авалон, где ће му ране бити исцељене и одакле ће се једнога дана вратити, представља интегрални део легенде. Овај рад анализира како је мотив Артуровог другог доласка обрађен у главним средњовековним артуријанским текстовима и износи тврдњу да, иако су артуријански аутори опрезно приступали овој теми како не би угрозили уверљивост својих дела, они је ипак нису игнорисали, већ су је готово увек помињали. Избор да у њу поверују или не остављали би својим читаоцима, будући свесни да би без „британске наде” њихов наратив био непотпун, односно да управо она даје ноту мистериозности, привлачности и популарности артуријанској легенди.

8. Milica Spremić (2007). Ginevera – istorija jednog ženskog glasa, UDK 811.111.09"11/15". *Glas u jeziku, književnosti i kulturi* (ur. B. Čubrović i M. Daničić), Beograd, Philologia, str. 255-264. ISBN 978-86-844461-12-6.

Рад поставља тезу да је у артуријанским делима, која без изузетка глорификују чувеног краља и његову дружину витезова Округлог стола, Гиневера један од ретких свеприсутних женских гласова. Велшка принцеза и Артурова краљица, Ланселотова љубавница и господарица Камелота, део је ове најчувеније средњовековне легенде још од времена када је она била само усмено предање. У раду је приказан настанак и развој овог кључног женског гласа, његово богаћење и усложњавање, од *Историје британских краљева* Џефрија од Монмута (око 1136), којом је артуријанска легенда уведена у енглеску књижевност, до дела сер Томаса Малорија *Смрт краља Артура*

(1485), које истовремено представља највеће постигнуће али и достојанствен, ефектан завршетак ове традиције у енглеској средњовековној књижевности.

9. Milica Spremić (2008). Elizabeth I's Subjects and the Indians: Cultural Encounters Breeding New Historicism. *Challenging Theory and Improving Practice: Cultural Issues in English Language and Literary Studies* (ur. A. Nikčević Batrićević i M. Knežević), Nikšić, Filozofski fakultet, str. 119-128.

У овом прегледном чланку представљен је рад „Невидљиви меци” који спада у најпознатије и најутицајније есеје Стивена Гринблата, америчког проучаваоца ренесансе и зачетника новог историзма. Тема Гринблатовог есеја „Невидљиви меци” је субверзија као један од главних концепата ове критичке школе. Како се од новоисторичара и очекује, Гринблат напоредо чита књижевна дела и она која не припадају књижевности у ужем смислу речи – у овом есеју то су Шекспирове историјске драме, *Први*, и *Други део Хенрија IV* и *Хенри V* (1598-1600) и *Кратак и истинит извештај о новопронађеној земљи Вирџинији* Томаса Хериота (1588) – како би показао потенцијалну субверзивност ових текстова, односно начин на који доминантни поредак производи субверзију и користи њене ефекте да би се оснажио. Тежиште овога рада је на првом делу есеја, на Гринблатовој расправи о *Кратком и истинитом извештају* у којем Хериот описује сусрете Британаца са алгонкијским Индијанцима и методе које су колонизатори користили да строседеоце држе у покорности.

10. Milica Spremić (2008). Shakespeare Across Cultures: Catholic Nostalgia on the Protestant Stage, UDC 821.111.09 Šekspir V. *English Language and Literature Studies: Structures Across Cultures, ELLSSAC Proceedings, Volume II*, (ur. A. V. Jovanović i R. Vukčević), Beograd, Filološki fakultet, str. 385-394. ISBN 978-86.86419-18-7.

Рад полази од чињенице да је Енглеска била протестантска земља у којој је владала протестантска краљица са својим протестантским политичарима, али да друштво није било монолитно у погледу религије, односно да су се многи и даље држали старе, католичке вере и, последично, били суочени са репресијом. Сам Шекспир је рођен у католичкој породици, али га је крстио протестантски свештеник јер је католички свештеник био протеран из Стратфорда. Шекспирове драме, међутим, не указују на то којој се вери он приклањао; по речима Стивена Гринблата „он истовремено делује и као католик и као протестант, и као дубоки скептик према обе могућности”. Оно што је свакако сигурно јесте да је Шекспир био обазрив при коришћењу субверзије у својим делима и да је тачно знао колико далеко може да иде, а да не дође у сукоб са властима. Базирајући се на две студије Стивена Гринблата, *Хамлет у чистишту* (2001) и *Вил из Стратфорда: како је Шекспир постао Шекспир* (2004), овај рад износи његове ставове у вези са утицајем Шекспировог католичког порекла и личних губитака на *Хамлета*.

11. Milica Spremić (2009). *Hamlet* kao drama o rađanju ranog modernog identiteta, UDK 821.111.09-21 Shakespeare W. *Jezik, književnost, identitet: književna*

istraživanja – Zbornik radova, (ur. V. Lopičić i B. Mišić Ilić), Niš, Filozofski fakultet, str. 214-223. ISBN 978-86.7379 189-0.

У раду су анализирани ставови културних материјалиста, Франсиса Баркера и Кетрин Белзи, о *Хамлету* као о транзиционој и контрадикторној драми која је имала важну улогу у преласку из позног феудализма у буржоаски систем, из амбијента видљивог и јавног у приватни амбијент. Дански принц се сагледава као „историјски преурањена појава модерне субјективности” која остаје на нивоу наговештаја и у коју није могуће проникнути јер се јавља у времену које још увек нема механизме да је прихвати и на прави начин изрази. Тиме се објашњавају и Хамлетова мистерија и немогућност њене спознаје, док се крај разуме као повратак једином могућем и у оно доба постојећем концепту, концепту традиционалних хришћанских вредности.

12. Milica Spremić (2009). Linear and Cyclical Patterns of Time in Sir Thomas Malory's *Le Morte Darthur*, UDC 821. 111'04.09-31 Malori T. *Филолошки преглед*, Београд, XXXVI 3, стр. 87-94. YU ISSN 0015-1807.

Рад се бави наративним техникама у Малоријевој *Смрти краља Артура*, састављеној од осам *Прича*, које описују Артуров живот од мистериозног зачећа потпомогнутог Мерлиновом магијом, преко блиставе каријере, до трагичне погибије у последњој бици са Мордредом. Прве и последње *Приче* проучаваоци Малорија означавају као историјске хронике, а средишње као витешке романе. Овај рад илуструје поментуту поделу примерима из дела и показује да смењивање историјске хронике и витешког романа проузрокује промену временске перспективе. Наиме, у историјским хроникама Малори користи линеарно време за описивање радосних и трагичних догађаја, док је у витешким романима његов јунак Артур урођен у циклично време витешких потрага и дворске средине у којима игра церемонијалну улогу.

Саопштења на међународним научним скуповима објављена у изводу (апстракт)

1. Milica Spremić (2008). Write as You Travel: Zoe Bran's Slovenia Revisited. *As You Write It: Issues in Literature, Language and Translation in the Context of Europe in the 21st century*, Maribor, 18-20 September 2008. Book of Abstracts, p. 39.

Саопштења на националним научним скуповима објављена у изводу (апстракт)

1. Милица Спремић (1998). Настава енглеског језика за децу: Наставни план базиран на активностима. *Темељи наставе енглеског језика*, Универзитет у Крагујевцу и Филолошки факултет у Београду – настава у Крагујевцу, 29-30. мај 1998. године.

Преводи

1. *Ilustrovani englesko-srpski rečnik* (2001)., Novi Sad, Zmaj, 400 str. [**Prevod Milica Spremić**, Ana Popović, Zdravko Ignjatić, Novica Petrović]. ISBN 86-489-0319-X.
2. Dž. F. Sajmon, *Kakva je to nacija: Tomas Džeferson, Džon Maršal i epska borba za stvaranje Sjedinjenih Američkih Država* (2005). (J. F. Simon, *What Kind of Nation: Thomas Jefferson, John Marshall and the Epic Struggle to Create a United States*). **Prevod Milica Spremić**. Podgorica, Istorijски институт Crne Gore i SANUS, 350 str. ISBN 86-7015-030-1.

Прикази

1. Milica Spremić (1995). Tri glasa i bludnica, [Prikaz: Dž. Vinterson, *Art&Lies*], *Naša borba*, Beograd, 13. jul str. 9. ISSN 0354-6217.
2. Milica Spremić (2005). Priče iz starog svetionika, [Prikaz: J. Winterson, *Lighthousekeeping*]. *Philologia*, Beograd, III, str. 190-192. ISSN 1451-5342.
3. Milica Spremić (2006). Hrišćanstvo i različitost: ženski i jevrejski identitet u srednjovekovnoj i ranoj modernoj književnosti, [Prikaz: L. Lampert, *Gender and Jewish Difference from Paul to Shakespeare*]. *Philologia*, Beograd, IV, str. 197-200. ISSN 1451-5342.

Саопштења на научним скуповима пре избора у звање доцента (2010)

1. *Темељи наставе енглеског језика*, Универзитет у Крагујевцу и Филолошки факултет у Београду – настава у Крагујевцу, 29-30. мај 1998. године, реферат: „Настава енглеског језика за децу. Наставни план базиран на активностима”.
2. *Firing the Canon: New Ways to Approach English Literary Syllabus*, *Sixteenth Oxford Conference on the Teaching of Literature*, Corpus Christi College, Oxford, 1-7. април 2001. године, реферат: "The Beauty Of Literature Teaching is in the Feedback: Students' Rewrites of Old English Elegies”.
3. *Пут и путовање у књижевности, уметности, култури и језику*, Филолошки факултет Београд, 28-29. новембар 2002. године, реферат: „Путовање у енглеском витешком роману *Смрт краља Артура*”.
4. *Град у језику, књижевности и култури, Друга мултидисциплинарна тематска конференција*, Филолошки факултет Београд, 18-19. новембар 2004. године, реферат: „И после петнаест дана путовања дођоше у Камелот који се на енглеском зове Винчестер’: градови у *Смрти краља Артура* сер Томаса Малорија”.
5. *International Conference to Mark the 75th Anniversary of the English Department Faculty of Philology, University of Belgrade - English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations*, Филолошки факултет Београд, 10-12. децембар 2004. године, реферат: “The Serbo-Russian Romance of *Tristan and Isolt* and Sir Thomas Malory’s *Book of Sir Tristram de Lyones*”.

6. *Space and Time in Language and Literature*, Универзитет у Риједи, Филозофски факултет Ријека, Хрватска, 22-23. април 2005. године, реферат: "Linear and Cyclical Patterns of Time in Sir Thomas Malory's *Le Morte Darthur*".
7. *Проучавање опште књижевности данас, Међународни научни скуп*, Филолошки факултет Београд, 10-12. мај 2005. године, реферат: „Традиционалне и савремене критичке методологије у проучавању енглеске средњовековне књижевности”.
8. *Language and Culture*, Универзитет Црне Горе, Филозофски факултет Никшић, 21-23. септембар 2006. године, реферат: "King Arthur as a Culture Hero: the Belief in His Survival".
9. *Глас у језику, књижевности и култури*, Четврта мултидисциплинарна тематска конференција, Филолошки факултет Београд, 29-30. март 2007. године, реферат: „Гиневера – историја једног женског гласа”.
10. *The Third International Conference on English Language, Literature and Methodology, Cultural Encounters*, Универзитет Црне Горе, Филозофски факултет Никшић, 20-22. септембар 2007. године, реферат: "Elizabeth I's Subjects and the Indians: Cultural Encounters Breeding New Historicism".
11. *International Conference - English Language and Literature Studies: Structures Across Cultures*, Филолошки факултет Београд, 7-9. децембар 2007. године, реферат: "Shakespeare Across Cultures: Catholic Nostalgia on the Protestant Stage".
12. *As You Write It: Issues in Literature, Language and Translation in the Context of Europe in the 21st century, The Second Conference of the Slovenian Society for the Studies of English (SDAŠ)*, Универзитет у Марибору, Словенија, 18-20. септембар 2008. године, реферат: "Write As You Travel: Zoe Bran's Slovenia Revisited".
13. *Научни скуп Језик, књижевност, идентитет*, Филозофски факултет Ниш, 24-25. април 2009. године, реферат: „Хамлет као драма о рађању раног модерног идентитета”.
14. *International Conference to Mark the 80th Anniversary of the English Department Faculty of Philology, University of Belgrade - English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality*, Филолошки факултет Београд, 4-6 децембар 2009. године, реферат: "The Image, Identity and Reality of Queen Elizabeth I: A New Historicist Perspective".

БИБЛИОГРАФИЈА РАДОВА ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА (2010)

(вредновање публикација и мишљење о објављеним радовима)

Радови које је др Милица Спремић Кончар објавила после избора у звање доцента - две монографије, двадесет радова, један предговор и три приказа - указују на континуирано интересовање и продубљивање области њеног научног интересовања, посебно енглеске средњовековне артуријанске књижевности и шекспирологије.

Монографије

1. Milica Spremić (2011). *Politika, subverzija, moć: novoistorijska tumačenja Šekspirovih velikih tragedija*, Beograd, Zadužbina Andrejević, 124 str. ISSN 1452-242X; 29 ISBN 978-86-7244-965-5. (M42)

Монографија *Политика, субверзија, моћ: новоисторијска тумачења Шекспирових великих трагедија* разматра теоријска полазишта новог историзма и репрезентативне

примере тумачења Шекспирових трагедија *Хамлет*, *Отело*, *Краљ Лир* и *Макбет* са позиција новог историзма, који дуже од тридесет година представља доминантну критичку праксу у тумачењу Шекспира, енглеске ренесансне драме и енглеске ренесансне књижевности у целини. О овом приступу његови представници говоре као о историји могућности, чији циљ није једно ни јединствено тумачење текста, већ откривање читавог опсега могућих интерпретација. Шекспирове велике трагедије одабране су као корпус јер су се готово сви новоисторичари њима бавили у покушају да открију како су институције попут двора, цркве и породице и различити облици праксе и веровања обликовали друштво и културу елизабетинског и јакобинског доба. У четири централна поглавља монографије изложена су тумачења Шекспирових трагедија из пера најугледнијих представника новог историзма, груписана око неколико кључних тема политике и друштва Шекспировог доба – бурних политичких догађаја, питања брака и породичних односа, религије и теме натприродног. Истраживање представљено у овој монографији води закључцима да нови историзам уистину јесте изразито хетероген скуп могућих читања који не тежи униформном тумачењу текста, већ подстиче нова проблематизовања споја драмске књижевности, историје и политике, и да се ренесанса у новоисторијској перспективи указује као динамична, дисконтинуитетна, противречна и провокативна епоха у којој круже многобројни и разноврсни текстови.

Објављени прикази монографије:

Nataša Šofranac (2011). Milica Spremić: Politika, subverzija, moć: novoistorijska tumačenja Šekspirovih velikih tragedija, Beograd, Zadužbina Andrejević, 2011. *Philologia*, br. 9, 2011, godina IX, str. 156-158. ISSN 1451-5342. eISSN 1820-5682.

Miloš D. Đurić (2014). Milica Spremić: Politika, subverzija, moć: novoistorijska tumačenja Šekspirovih velikih tragedija, Beograd, Zadužbina Andrejević, 2011, str. 124. *Philologia*, br. 12, 2014, godina XII, str. 96-102. ISSN 1451-5342; eISSN 1820-5682.

2. Милица Спремић Кончар (2017). *Енглеска средњовековна артуријанска књижевност*, Београд, Филолошки факултет, 246 стр. ISBN 978-86-6153-479-9.

(M42)

Предмет монографије *Енглеска средњовековна артуријанска књижевност* јесу књижевна дела која описују живот, владавину, војничку и витешку каријеру краља Артура и подвиге његових витезова дружине Округлог стола, настала у распону од три и по века, од четврте деценије дванаестог до краја петнаестог века. Корпус енглеских средњовековних артуријанских дела је обиман, неуједначене књижевне вредности и жанровски разноврстан, јер међу њима има псеудоисторијских хроника, витешких романа, епова, балада и бајковитих приповести. Прво поглавље је посвећено *Историји британских краљева* Цефрија од Монмута, друго Васовом *Роману о Бруту*, треће Лајамоновом *Бруту*, четврто *Сер Гавејну и Зеленом витезу*, пето *Алитеративној смрти Артуровој*, шесто *Артуру у строфама*, а седмо *Смрти Артуровој* Томаса Малорија. Сва поглавља су организована на исти начин. Најпре се дају основни подаци о времену и месту настанка дела, о рукописима у којима је сачувано, о аутору и коришћеним изворима, као и приказ садржаја, а потом нека од најрелевантнијих критичарских

разматрања везаних за свако дело. Завршница сваког од седам поглавља садржи осврт на лик самог Артура и има за циљ да покаже како се он мењао у три и по века енглеске средњовековне артуријанске књижевности. Уз уважавање става Т. С. Елиота да се у уметности не може говорити о напретку, али да може о промени, интегрисању претходног, оплемењивању и усложњавању, уочава се да Артур у кључним делима енглеске средњовековне артуријанске књижевности прелази пут од релативно једноставне владарске и политичке фигуре у *Историји британских краљева* Џефрија од Монмута, преко краља-дворанина у Васовом *Роману о Бруту*, херојског краља блиског староенглеском етосу у Лајамоновом *Бруту* и церемонијалне фигуре типичне за француску књижевност у *Сер Гавејну и Зеленом витезу*, до моћника који доживљава суров пад са Фортуниног точка у *Алитеративној смрти Артуровој* и владара трагично растрзаног између непомирљивих сегмената комплексне улоге краља, супруга и вође витешке дружине који је Ланселота начинио витезом, у *Артуру у строфама* и нарочито, у Малоријевој *Смрти Артуровој*. Малоријево дело, као круна енглеске средњовековне артуријанске књижевности, садржи и обједињује све личности и теме које се данас везују за легенду о краљу Артуру и представља ону ризницу тема и мотива којој су се за грађу и надахнуће најчешће ако не и искључиво обраћали модернији аутори јер, као што је познато, интересовање за краља Артура не престаје крајем средњег века, већ постоји и у каснијим епохама, све до наших дана.

Појава Малоријеве *Смрти Артурове* заувек је променила дотадашњи поредак енглеских средњовековних артуријанских дела, учинивши да се сви његови чланови, сваки на свој начин, укажу као нека врста наговештаја Малоријевог дела, слично као што се делатност „универзитетских умова” сматра припремом за појаву Шекспира на елизабетинским позорницама. Малоријево дело представљено је у последњем, седмом поглављу, организованом на исти начин као претходних шест и замишљеном као циљ путовања кроз енглеску средњовековну артуријанску књижевност, али и тачка са које је могуће размишљати о наставку тога путовања, ка новијим верзијама артуријанске легенде, од оних ретких из шеснаестог, седамнаестог и осамнаестог века, преко романтизма и викторијанског доба, до двадесетог и почетка двадесет првог века, у којима се може говорити о правој експлозији драмских, поетских и романескних дела са артуријанском тематиком, али и о њеном продору у филмску уметност и модерне технологије.

Монографија *Енглеска средњовековна артуријанска књижевност* др Милице Спремић Кончар представља значајан и драгоцен допринос српској англистици, у којој је о артуријанској легенди веома мало писано.

Уређене публикације (зборници радова)

1. Milica Spremić i Biljana Đorić-Francuski (eds.) (2011). *English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality, ELLSIIR Proceedings*, Volume II, Beograd, Filološki fakultet, 447 str. ISBN 978-86-6153-054-8. (M36)

Научни радови

Поглавља у монографији са више аутора

Milica Spremić (2014). Going Against the Grain of Knightly Society. *Going Against the Grain: Essays on Literary and Language Studies* (eds. P. Penda, Ž. Babić, T. Bijelić), Бања Лука, Филолошки факултет, str. 120-127. ISBN 978-99955-58-24-6. (M14)

Рад се бави Динаданом, нетипичним витезом краља Артура. Малоријева *Смрт Артурова*, као што је познато, описује витешки свет на врхунцу, кроз портрете Артурових најбољих витезова и њихових племенитих дела. Ланселот, Тристрам и Ламорак, заједно са многим другим, мање познатим витезовима, срчано се упуштају у опасне пустоловине, у којима бивају рањени, зачарани, утамничени, па чак и лишени разума, служећи краљу и својим дамама. Динадан је другачији витез. Опрезан и промишљен, он избегава потенцијално смртоносне двобоје, исмева лудо одважне подухвате витезова из своје дружине и скептичан је у погледу безусловне љубави према дами јер „љубавна радост је прекратка, а туга због ње и оно што долази после предуго трају”. Овај рад се бави Динадановим неконвенционалним ставом према витештву као начину живота и трага за одговором на питање шта Динадан представља међу Артуровим витезовима чије две највеће вредности – бој и љубав - цинично подрива.

Радови у међународним часописима

Milica Spremić (2011). From Victory and Fame to Defeat and Salvation: Knightly Travel in Sir Thomas Malory's *Le Morte Darthur*, *Acta Universitatis Wratislaviensis No 3296, Anglica Wratislaviensia*, Wroclaw, XLIX, pp. 49-55. ISSN 0239-6661; ISSN 0301-7966. (M23)

Рад се бави се мотивом витешког путовања, односно потраге, која чини основу сваког витешког романа, покреће заплет и прожима га од почетка до краја. Циљ витешке потраге у прве две Малоријеве *Приче* јесу успостављање и оснаживање Артурове власти и ширење империје, а њихов врхунац јесте Артуров победоносни поход на Рим. Витешке потраге у средишњем делу приповести, у *Трећој*, *Четвртој* и *Петој причи*, су мирнодопска трагања за пустоловинама чији је циљ достизање славе, положаја и угледа појединих витезова. Последња заједничка потрага витезова Округлог стола јесте потрага за светим Гралом, описана у *Шестој причи*, чији циљ није овземаљска слава, већ задобијање Божије милости. Коначно, у *Седмој* и *Осмој причи* витешке потраге готово да престају да постоје јер деградација витешких идеала незадрживо води Артурову државу у пропаст а његови трагични, последњи ратови против Ланселота и Мордрета нису ништа друго до покољи који поништавају витешки кодекс понашања.

Радови у научним часописима

Milica M. Spremić (2010). Natprirodno u Šekspirovom *Makbetu*: novoistorijska tumačenja, UDK 821.111.09-2. *Анали Филолошког факултета*, Београд, XXII, str. 51-67. ISSN 0522-8468. (M51)

У раду су изложена четири новоисторијска тумачења натприродног у *Макбету* – вештица и њихових пророчанстава – најутицајнијих представника ове постмодерне критичке праксе: Стивена Малејнија, Питера Сталибраса, Ленарда Тененхауса и Стивена Гринблата. Кроз схватање културе као текста, односно кроз читање

књижевних текстова напореда са некњижевним, и канонских напореда са маргинализованим, новоисторичари проширују домените сазнања о ренесанси. Тако се у схватању конкретног проучаваног фемномена напуштају екстремни ставови традиционалне критике која се вештицама бавила или кроз откривање историјских тривијалности из домена средњовековног и ренесансног врачања или је пак истицала њихов психолошки симболизам, и они бивају замењени новим могућим значењима: вештичје враџбине указују се као реторика завере против државе, а саме вештице као начин концептуализације друштвеног поретка. Има и мишљења да вештице представљају пуко театарско средство за оглашавање субверзије и њено асимиловање у доминантни поредак, као и оних да вештице имају везе са најдубљим личним стрепњама и страховима краља Џејмса I.

Милица Спремић (2011). „А ти си се у жалости родио и нека ти име буде жалост“:

Тристан у српско-руској *Повести о Триштану и Ижоти* и енглеској *Књизи о сер Тристраму од Лајонеса*, УДК 821.111.09-31:821.163.41.09-31. *Научни скуп слависта у Вукове дане*, 40/2, Београд, Филолошки факултет – Међународни славистички центар, стр. 165-174. ISBN 978-86-6153-039-5. **(M51)**

У раду се примењује витешка типологија Беверли Кенеди изложена у њеној чувеној студији *Knighthood in the Morte Darthur* за поређење два витеза – енглеског Тристрама и српског Триштана – кроз приказ односа једног и другог према господару, витешкој служби и дами. Поређење води закључку да су и енглески и српски витез тзв. витезови-дворани који, осим феудалних особина као што су храброст, вештина у боју и безрезервна оданост господару, поседују и особине дворанина – лепе манире, таленат за музику и плес и страст према лову и соколарењу. Витез-дворанин је одан господару и дами, а потиче из прагматичног схватања витештва и тежи да постигне друштвени статус.

Милица М. Спремић (2014). Почети артуријанске легенде у *Историји британских краљева Џефрија од Монмута*, 821.111.09. *Анали Филолошког факултета*, Београд, XXVI, свеска 2, стр. 203-219. ISSN 0522-8468. **(M51)**

Рад се бави *Историјом британских краљева* (1136) аутора Џефрија од Монмута, делом у коме је први пут у енглеској књижевности испричана најчувенија и најпопуларнија легенда европског средњег века, легенда о краљу Артуру. Џефри од Монмута је причу о краљу Артуру уобличио користећи се велшким изворима насталим пре десетог века и сопственом имагинацијом. У овоме раду изложени су основни обриси приче о Артуровом животу, од мистериозног зачећа, преко блиставе каријере, до смрти у бици са узурпатором престола Мордредом - приче од које ће полазити, прерађивати је и богатити сви потоњи артуријански писци - и понуђен је одговор на питање који су елементи Артурове биографије пресудно утицали на то да баш он, у дугој лози легендарних британских владара, постане паневропски јунак.

Милица Спремић Кончар (2015). Легенда о краљу Артуру у Васовом *Роману о Бруту*, УДК 821.111-1”11”.09 929Vas. *Филолошки преглед*, Београд XLII 2015 2, стр. 33-53. ISSN 0015-1807. **(M51)**

Васов *Роман о Бруту* (1155) први је сачувни превод *Историје британских краљева* Џефрија од Монмута (око 1136), прозне, псеудоисторијске хронике на латинском језику која обухвата период од око две хиљаде година и у којој је први пут у енглеској књижевности испричана прича о краљу Артуру. Овај рад се бави артуријанским делом Васовог *Романа о Бруту* и поставља тезу да се у лику краља Артура и у преовлађујућој атмосфери на његовом двору уочавају наговештаји витешког начина живота и дворске љубави, потпуно различити од херојске и ратничке цивилизације коју у свом делу приказује Џефри од Монмута.

Милица Спремић Кончар (2016). Сродност сижера и ликова у „Причи Жене из Бата” и *Венчању Сер Гавејна и госпе Рагнел*, УДК 821.111.09-31. *Анали Филолошког факултета*, Београд, XXVIII, свеска 1, стр. 11-27. ISSN 0522-8468. **(M51)**

Чосерова „Прича Жене из Бата” и *Венчање сер Гавејна и госпе Рагнел* анонимног аутора су витешки романи који имају сродне сижере и лик вештице која се претвара у младу и лепу жену пошто јој супруг препусти „оно што жене највише воле” – власт. Овај рад истражује сличности и разлике између два артуријанска дела и поставља тезу да Чосер у „Причи Жене из Бата” користи артуријански амбијент само као позадину за изношење ставова Жене из Бата о браку и да суштински пародира жанр витешког романа, док је *Венчање сер Гавејна и госпе Рагнел* артуријански витешки роман *par excellence* у којем Гавејн испољава врхунску лојалност краљу Артуру и углађеност према дами.

Милица Спремић Кончар (2017). Краљ Артур као тиранин у *Алитеративној смрти Артуровој*, УДК 821.111.09. *Наслеђе*, Крагујевац, 36.1 (2017), стр. 19-33. ISSN 1820-1768. **(M51)**

Краљ Артур као јунак најпопуларније легенде европског средњег века започиње свој живот у енглеској књижевности у првој половини дванаестог века, у латинској псеудоисторијској хроници Џефрија од Монмута, *Историја британских краљева*. Џефријево дело на нормански дијалекат старофранцуског језика препевава Вас и даје му наслов *Роман о Бруту*, а Васово дело на средњоенглески преводи Лајамон и назива га *Брут*. У Џефријевом делу Артур се формирао као владарска и политичка фигура, Васов Артур поприма и особине краља-дворанина, а Лајамонов Артур и одлике староенглеских херојских краљева. У *Алитеративној смрти Артуровој*, чији су извори дела поменута три аутора, долази, међутим, до извесне деградације Артуровог лика, који се од праведног браниоца свога царства преобраћа у крвожедног тиранина обузетог гордошћу. Ослањајући се на теоријске ставове Ларија Бенсона о *Алитеративној смрти Артуровој* као о средњовековној трагедији о паду моћника, овај рад анализира Артуров пад кроз примере краљеве склоности ка неумереној раскоши, пренагљености у појединим потезима, дрскости у опхођењу, незаситости у освајачким походима и безосећајности према патњама недужног становништва опустошених земаља, и поставља тезу да се тек у самртном часу Артур враћа себи и својим коренима – верзијама Артура из династичких хроника Џефрија од Монмута, Васа и Лајамона.

Милица Спремић Кончар (2017). Обичај замка у артуријанским витешким романима, УДК 821'04:821.163.41'31].09 *Филолошки преглед*, Београд XLIV 2017 2, стр. 35-48. ISSN 0015-1807. **(M51)**

Када током потраге доспе у неки замак, витез краља Артура може очекивати две врсте дочека – почаст и љубазност сличну онима у Камелоту или смртну опасност на непријатељском месту. Обичај замка – ритуал негован у некој странијој заједници на коју витез наиђе током пустиловног путовања – суочава га са другопоменутом врстом дочека и спада у најтежа искушења витешке каријере. Иако на први поглед делује као само још један фантастичан мотив витешке књижевности, истраживања показују да обичај замка често у себи носи одређене друштвене конотације. У овоме раду биће анализиран обичај Замка плача у *Тристану у прози* и његовим адаптацијама - Малоријевој *Смрти Артуровој* и српској *Повести о Тристану и Изоти*.

Milica Spremić Končar (2014). “A fortnight hold we this solemnity:” The Elizabethan Annual Cycle in Shakespeare’s Major Comedies, UDC 821.111.09-2 Шекспир В. *Belgrade English Language and Literature Studies (BELLS)*, Beograd, Filološki fakultet, VI, str. 213-230. ISSN 1821-3138 (Štampana verzija); ISSN 1821-4827 (Onlajn tekst). **(M52)**

У студији *Shakespeare’s Festive World: Elizabethan Seasonal Entertainment and the Professional Stage* аутор Франсоа Ларок анализира светковине и њихово књижевно и имаголошко представљање у Шекспировој Енглеској. Он сматра да је елизабетинска година била суштински једноставна и логична, будући подељена на две половине. Прва половина је почињала на дан зимске краткодневице, 24 децембра, и завршавала се на дан летње краткодневице, 24 јуна. Укључивла је дванаест дана празновања Божића и важне покретне празнике, попут Ускрса и Духова, те је Ларок назива ритуалистичком половином године. Другу половину, која почиње 25. јуна и завршава се 24. децембра, одликују мањак великих верских празника, неколико фиксних светковина и већи број радних од празничних дана, те је позната као секуларна половина године. Ослањајући се на Ларокове увиде, овај рад поставља тезу да Шекспирове велике комедије - *Сан летње ноћи*, *Како вам драго*, *Млетачки трговац* и *Богојављенска ноћ* – оживљавају секуларни део елизабетинске године тако што се свака односи на одређени период у њој и активности карактеристичне за њега.

Milica Spremić Končar (2016). Tradition and Transformation: J. R. R. Tolkien’s *Fall of Arthur*, UDC: 821.111.09 Tolkien J.R.R. *Belgrade English Language and Literature Studies (BELLS)*, Beograd, Filološki fakultet, VIII, str. 205-217. ISSN 1821-3138 (Štampana verzija); ISSN 1821-4827 (Onlajn tekst). UDC 811.111+82. **(M52)**

Толкинов *Пад Артуров* његов је једини искорак у артуријанску књижевност. То је недокончана поема од око хиљаду алитеративних стихова, на којој је радио тридесетих година XX века. Приредио ју је Толкинов најмлађи син Кристофер Толкин и објавио 2013. године. Дело приповеда о Артуровом последњем ратном походу, против Саксона, током којег га Мордред – проглашен за регента – изда и склопи савез са његовим непријатељима како би га му преотео престо. Догађаји описани у песми дешавају се

пошто је Ланселотова прељубничка веза са Гиневером разоткривена и он је спасао ломаче, несрећним случајем том приликом убивши Гарета и Гахериса, и после изгнанства двоје љубавника које је окончано Гиневериним повратком на двор и Ланселотовим протеривањем из дружине и државе. На вест о Мордредовој издаји Артур се из Француске, где ратује против Ланселота, враћа у Британију, али песма се прекида пред почетак последње битке. Рад се бави артуријанском традицијом коју Толкин позајмљује и трансформацијама које прави и поставља тезу да је доминантна атмосфера дела староенглеска, тј. архаичнија од оне у средњовековним артуријанским делима, док портрет Ланселота открива црте модерног лика јер Толкин даје увид, додуше кратак, у Ланселотов унутрашњи живот, увид какав средњовековни аутори никада нису вољни да понуде својим читаоцима.

Радови са међународних научних скупова објављени у целини

Milica Spremić (2011). Image, Identity and Reality of Queen Elizabeth I: a New Historicist Perspective, UDC 821.111.09-21 Шекспир В. 321.61:929 Елизабета I. *English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality, ELLSIIR Proceedings*, Volume II (ur. M. Spremić i B. Đorić-Francuski), Beograd, Filološki fakultet, str. 89-98. ISBN 978-86-6153-054-8. **(M33)**

Рад наглашава чињеницу да је краљица Елизабета I важно полазиште новоисторијских читања Шекспирових драма. У последњим годинама њене дуге владавине веза између краљичине слике у јавности, њеног идентитета и реалности била је проблематична. Њена јавна слика девичанске краљице и мајке свих њених поданика и њен сложен идентитет жене монарха која се ослањала на концепт два краљева тела били су у сукобу са реалношћу, у којој је њено крхко природно тело бивало све старије и слабије. Упркос томе, краљичино старење било је табу тема, јавне дебате о немању потомака и могућем наследнику биле су забрањене, а она сама је настојала да одржи девичанску ауру до краја живота. Иако протеране из јавног дискурса, спекулације о краљици су свакако постојале. Новоисторичари су их открили у приватним дневницима њених савременика и, у измештеној форми, у позоришту. Овај рад се фокусира на два одломка из елизабетинских дневника који описују непосредне сусрете са краљицом и на новоисторијска читања Шекспирових драма *Хамлет* и *Први део Хенрија VI* у којима се Гертруда и Јованка Орлеанка могу разумети као деградиране фигуре краљице Елизабете.

Милица Спремић (2014). „Безмало као да одлазимо из овога живота”: Србија између Истока и Запада у записима британских путника по нашим крајевима у XIX веку, УДК 821.111.09-992. *Србија између Истока и Запада: Наука, образовање, култура, уметност, Тематски зборник у 4 књиге, Књ. 3: Књижевност у компаративном и интердисциплинарном контексту* (ур. А. Вранеш и Љ. Марковић), Београд, Филолошки факултет, стр. 145-158. ISBN 978-86-6153-209-2 (#књ. #3) ISBN 978-86-6153-206-1 (за издавачку целину). **(M33)**

Рад се бави утисцима британских путописаца по нашим крајевима у XIX веку. Територија данашње Србије у XIX веку представљала је стварну и имагинарну границу

између Истока и Запада, а њен главни град, Београд, био је простор преко кога је та граница прелазила, делећи га на европски, хришћански Земун и турски, муслимански Београд, јужно од Саве. Британски путници по Србији били су људи различитих професија, интересовања, нивоа образовања и мотивације, а кроз наше крајеве су најчешће пролазили путујући у Цариград. У овом раду су приказани одломци из путописа Александра Вилијама Кинглејка, Франсиса Ервеа, Ендруа Арчибалда Пејтона и Цона Пелгрејва Симпсона, путописа чији аутори, готово без изузетка, деле надмене и потцењивачке ставове према периферији Европе, а само понекад изразе дубоко и искрено саосећање са покореним хришћанским живљем у Турској царевини.

Milica Spremić (2014). Embracing Edges in the Middle Ages: The Case of Palomides the Saracen, UDC 821.111.09-31 Малори Т. *English Language and Literature Studies: Embracing Edges, ELLSEE Proceedings* (ur. M. Daničić, B. Gledić, J. Matić), Beograd, Filološki fakultet, str. 575-584. ISBN 978-86-6153-197-2. (M33)

У свету Малоријевог Артура, побожног и праведног краља, и његових хришћанских витезова Округлог стола који витештво сматрају од Бога датим, Сарацен Паламед је гранична фигура која долази са географских, етничких и религиозних крајева тада познатог света. Рад се бави Паламедовом позицијом и репутацијом међу Артуровим витезовима у *Смрти Артуровој* (1485), од његових почетака као аутсајдера, преко развоја у углађеног витеза, све до примања хришћанства, и поставља тезу да краљ Артур и његова дружина племенитих хришћанских витезова нису били у стању да прихвате и поштују Другог и да је једини начин да Други буде признат био да постане хришћанин, наравно, уколико заслужи ту почаст.

Милица Спремић Кончар (2016). Сер Томас Малори у дијалогу с писцима енглеске средњовековне артуријанске традиције, УДК 821.111'04.09 Малори Т.(082). *Компаративна књижевност: Теорија, тумачења, перспективе* (прир. А. Марчетић, З. Бечановић Николић, В. Елез), Београд, Филолошки факултет, стр. 429-438. ISBN 978-86-6153-309-9. (M33)

Малоријево дело *Смрт Артура* (1485), као најобимнија и најцеловитија верзија артуријанске легенде у енглеској средњовековној књижевности, истовремено представља највиши домет и достојанствен завршетак енглеске гране ове најчувеније легенде европског средњег века. Изворишта Малоријевог дела су бројна – од почетака у псеудоисторијским хроникама какве су *Историја британских краљева* Џефрија од Монмута (око 1136), Васов *Роман о Бруту* (око 1155) и Лајамонов *Брут* (око 1200), преко француских утицаја оличених у делима Кретјена де Троя и циклусу прозних витешких романа под називом *Вулгата*, па све до *Алиертивне смрти Артурове* (1350-1400) и *Артура у строфама* (1385-1400), испеваних у XIV веку. Ослањајући се на Елиотове ставове о књижевној традицији, овај рад се бави Малоријевим односом према претходној артуријанској традицији и трага за одговорима на питања како се *Смрт Артура* у ту традицију уклапа, како је прекомпонује и мења, али и како се претходно постојећи књижевни поредак прилагођава новом члану.

Радови са научних скупова националног значаја објављени у целини

Milica Spremić (2010). Šekspirove velike tragedije i smena Tjudora i Stjuarta na engleskom tronu, UDK: 821.111.09-21 Šekspir, V. *Jezik, književnost, promene: književna istraživanja – Zbornik radova*, (ur. V. Lopičić i B. Mišić Ilić), Niš, Filozofski fakultet, str. 133-142. ISBN 978-86-7379-205-7. **(M63)**

Ослањајући се на ставове Ленарда Тененхауса да књижевност и политички дискурс у доба ренесансе нису били издиференцирани, да су драмске форме учествовале у политичком животу ренесансне Енглеске, да су политички императиви били и естетички императиви и да је свака ренесансна драма представљала политички чин, рад анализира новоисторијска тумачења Шекспирових трагедија *Хамлет* и *Краљ Лир* која се баве сменом Тјудора и Стјуарта на енглеском трону. Новоисторичари читају *Хамлета* као драму у којој остарела краљица и удовица Гертруда представља деградирану фигуру краљице Елизабете I и у којој асоцијације из шкотске историје наговештавају какав би могао бити смер политичких догађаја у Енглеској после краљичине смрти, док се *Краљ Лир* интерпретира као апел за унију Енглеске и Шкотске, јер трагична судбина главног јунака упућује на неопходност јединства у породици и држави.

Милица Спремић (2013). Световне и духовне вредности у Малоријевој *Смрти Артуровој*, УДК 821.111-31.09 Малори Т. *Jezik, književnost, vrednosti: književna istraživanja – Zbornik radova*, (ur. V. Lopičić, B. Mišić Ilić, Niš, Filozofski fakultet, стр. 305-314. ISBN 978-86-7379-279-8. **(M63)**

Рад полази од чињенице да су у Малоријевој *Смрти Артуровој* световне вредности државе краља Артура – нечињење злочина, заштитнички однос према жени и борба на страни правде – експлицитно формулисане у заклетви коју је краљ установио на почетку своје владавине и коју су његови витезови полагали сваке године на Духове, на великој гозби у Камелоту, а да су духовне вредности само имплицитно присутне у Артуровом свету. У осам *Прича* Малоријевог обимног дела, кроз однос витезова према световним вредностима из заклетве, могуће је пратити успон и најславније дане, а потом и опадање и пропаст Артурове државе, док ће се последице дуготрајног занемаривања духовних вредности најизразитије показати у *Шестој причи*, причи о потрази за светим Гралом. Кроз анализу поступака и судбина појединих витезова рад показује да су световне и духовне вредности чврсто повезане и да им идеално замишљен, али несавршен Артуров витешки свет није био дорастао.

Milica Spremić (2014). Malory's Nameless Damsels: Marginalisation of Women in Knightly Society? UDC 821.111.09 Malory T. *Jezik, književnost, marginalizacija: književna istraživanja - Zbornik radova*, (ur. V. Lopičić, B. Mišić Ilić), Niš, Filozofski fakultet, str. 495-505. ISBN 978-86-7379-324-5. **(M63)**

Рад се бави Малоријевим делом *Смрт Артурова*, у којем су краљица Гиневера и краљица Изолда најзначајније жене. Прелепе, племените и неодољиве, оне инспиришу Ланселота и Тристана на јуначка дела, али нипошто нису једини женски ликови у Малоријевој витешкој епопеји. Његов витешки свет насељавају многобројне господе које се појављују на Артуровом двору, пресећу његове витезове у Опасној шуми или их

одводе у своја боравишта. Иако често иницирају пустоловине или помажу да се оне приведу крају, тако омогућавајући витезовима да стекну репутацију, госпе остају на маргинама артуријанске цивилизације као безимени и мистериозни агенси витешког живота. Овај рад описује понашање и делање неких од тих госпи, истражује њихове различите функције и трага за одговором на питање да ли је, учинивши их безименим, Малори успео да их учини и маргиналним у свом витешком амбијенту.

Милица Спремић Кончар (2016). Значења новог Малорија, УДК 821.111.09-32 Малори Т.(049.32). *Jezik, književnost, značenje: književna istraživanja - Zbornik radova*, (ur. V. Lopičić, B. Mišić Ilić), Niš, Filozofski fakultet, str. 283-292. ISBN 978-86-7379-408-2. **(M63)**

Рад се бави двотомним критичким издањем *Смрти Артурове* сер Томаса Малорија (2013) приређивача Питера Филда, једног од најзначајнијих проучавалаца артуријанске легенде данашњице. Први том садржи текст дела, а други критички апарат – коментаре, глосар и индекс имена. У раду је указано на монументалан значај Филдовог подухвата чији је основни циљ одгонетање значења у Малоријевом делу. За значењима приређивач минуциозно трага користећи оба изворника *Смрти Артурове* – Какстоново издање, први пут објављено 1485. године и *Винчестерски рукопис*, откривен 1934. године, а први пут објављен 1947. године. Питер Филд дели преовлађујуће мишљење међу проучаваоцима Малорија да је *Винчестерски рукопис* ближи Малоријевом изгубљеном оригиналу, те на њему базира своје издање, али ослања се и на Какстона тамо где је *Винчестерски рукопис* оштећен, где му недостају поједини листови или где је Какстонова верзија подеснија. За откривање значења у Малоријевом делу приређивач користи и друго штампано издање *Смрти Артурове* које је 1498. године објавио Винкин де Ворд као и Малоријеве изворе.

Милица Спремић Кончар (2017). Време у *Историји британских краљева* Џефрија од Монмута, UDK 929.731(41). *Jezik, književnost, vreme: književna istraživanja - Zbornik radova*, (ur. V. Lopičić, B. Mišić Ilić), Niš, Filozofski fakultet, str. 105-117. ISBN978-86-7379.445-7. **(M63)**

Рад се бави *Историјом британских краљева* аутора Џефрија од Монмута (око 1136), прозном, псеудо-историјском хроником написаном на латинском језику, која обухвата период од око две хиљаде година и протеже се од завршетка Тројанског рата, у првој половини тринаестог века пре нове ере, до последњег келтског владара, Кадвалдера, који је умро крајем седмог века нове ере. Џефри је утемељитељ традиције по којој су Британци потомци тројанског јунака Енеје јер лоза древних британских краљева започиње Брутом, Енејиним праукумом који, по доспећу у Британију, нову земљу, народ и језик назива по себи. Од Брута, по Џефријевом сведочењу, воде порекло легендарни британски краљеви међу којима су најпознатији Горбодак, Ферекс, Порекс, Симбелин, Лир, Вортигерн, Аурелије Амброзије, Утер Пендрагон и Артур. Овај рад указује на значај Џефријевог дела у контексту његовог бављења временом, односно на три важна елемента који произилазе из *Историје британских краљева*: прво, Џефри пише о најранијим периодима историје Острва, о којима пре њега није било података; друго, у причи о Артуру прецизира да је краљ Артур погинуо у бици код Камална 542. године, и треће, тврдњом да је последњи келтски владар, Кадвалдер, умро 689. године, доводи у питање дотадашњу периодизацију британске историје која почетак

англосаксонске доминације везује за искрцавање Хенгиста и Хорсе у Британији 449. године нове ере.

Саопштења на међународним научним скуповима објављена у изводу (апстракт)

1. Милица Спремић (2014). *Опустошена земља: једно енглеско сведочанство о Првом светском рату у Србији. Први светски рат у култури и библиографији.* Међународна научна конференција, Београд, 26-28. септембар 2014. године, Зборник резимеа (ур. А. Вранеш и Љ. Марковић), Београд, Филолошки факултет, стр. 167-168. **(М34)**

Прикази

Милица Спремић (2012). Роман о Ени [Приказ: Slavica Perović, *Life Lift*], *Riječ*, Podgorica, Nova serija, br. 8, стр. 266-271. ISSN 0354-6039.

Milica Spremić (2013). *Pad Arturov* [Приказ: J.R.R. Tolkien, *The Fall of Arthur*], *Philologia*, Београд, XI, стр. 116-119. ISSN 1451-5342; e-ISSN 1820/5682.

Милица Спремић Кончар (2016). Српски превод Чосерових *Кантерберијских прича* [Приказ: Џефри Чосер, *Кантерберијске приче*, превод и објашњења Борис Хлебец, Београд: ННК Интернационал, 2015], *Филолог VII*, број 14, стр. 574-577. ISSN 1986-5864; E-ISSN 2233-1158.

Предговори

Milica Spremić (2011). Introduction. *English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality, ELLSIIR Proceedings*, Volume II, (ур. М. Спремић и В. Ђорић-Francuski), Београд, Филолошки факултет, стр. 9-14. ISBN 978-86-6153-054-8.

Остало

Милица Спремић Кончар (2015). Белешке о песми „Молдонски бој”, драми *Свако* и песницима Кедмону, Џефрију Чосеру, Вилијаму Шекспиру, Џону Дану, Џону Милтону, Џону Саклингу и Александеру Поупу. Борис Хлебец, *Минијатуре из ризнице англо-америчког песништва: Мала антологија англо-америчке поезије*, Београд, Завод за уџбенике, стр. 113-120. ISBN 978-86-17-19186-1.

Саопштења на научним скуповима после избора у звање доцента (2010)

1. *Научни скуп Језик, књижевност, промене, Филозофски факултет Ниш*, 23-24. април 2010. године, реферат: „Шекспирове велике трагедије и смена Тјудора и Стјуарта на енглеском трону“.
2. *International Medieval Congress 2010: Travel and Exploration*, Institute for Medieval Studies, University of Leeds, 12-15. јул 2010. године, реферат: "From Victory and Fame to Defeat and Salvation: Travel in Sir Thomas Malory's *Le Morte Darthur*".
3. 40. *Међународни научни састанак слависта у Вукове дане, Међународни научни скуп Два века савременог српског књижевног језика – Српска књижевност и европска књижевност*, Филолошки факултет Београд, 8-11. септембар 2010. године, реферат: „„А ти си се у жалости родио и нека ти име буде жалост’: Тристан у српско-руској *Повести о Триштану и Ижоти* и енглеској *Књизи о сер Тристраму од Лајонеса*”.
4. *Научни скуп Језик, књижевност, вредности*, Филозофски факултет Ниш, 27-28. април 2012. године, реферат: „Световне и духовне вредности у Малоријевој *Смрти Артуровој*”
5. *The Fourth International Conference of the English Department, Faculty of Philology, University of Belgrade - English Language and Literature Studies: Embracing Edges*, Филолошки факултет Београд, 7-9 децембар 2012. године, реферат: "Embracing Edges in the Middle Ages: The Case of Palomides the Saracen".
6. *Научни скуп Језик, књижевност, маргинализација*, Филозофски факултет Ниш, 26-27. април 2013. године, реферат: "Malory's Nameless Damsels: Marginalization of Women in Knightly Society?"
7. *CELLS - Going Against the Grain: 1st International Conference on English Language and Literary Studies*, Филолошки факултет Бањалука, 6-8. јун 2013. године, реферат: "Going Against the Grain of Knightly Society".
8. *Међународна научна конференција Србија између Истока и Запада: наука, образовање, култура, уметност*, Филолошки факултет Београд, 27-29. септембар 2013. године, реферат: „„Безмало као да одлазимо из овога живота": Србија између Истока и Запада у записима британских путника по нашим крајевима у XIX веку".
9. *XXIVth Triennial Congress of the International Arthurian Society*, Универзитет у Букурешту, Румунија, 21-26. јул 2014. године, реферат: “The Serbo-Russian Romance of *Tristan and Isolt* as Preserved in the *White Russian Codex of Poznan*”.
10. *Међународни научни скуп Компаративна књижевност: Теорија, тумачења, перспективе*, Филолошки факултет Београд, 24-26. октобар 2014. године, реферат: „Сер Томас Малори у дијалогу са писцима енглеске средњовековне арутријанске традиције“.
11. *Научни скуп Језик, књижевност, значење*, Филозофски факултет Ниш, 24-25. април 2015. године, реферат: „Значења новог Малорија”.
12. *English Language and Literature Studies: Tradition and Transformation (ELLSTAT) – Fifth International Conference of the English Department, Faculty of Philology, University of Belgrade*, Филолошки факултет Београд, 23-24. октобар 2015. године, реферат: “Tradition and Transformation: J.R.R Tolkien’s *Fall of Arthur*”.
13. *Научни скуп Језик књижевност, време*, Филозофски факултет Ниш, 22-23. април 2016. године, реферат: „Време у *Историји британских краљева Цефрија од Монмута*”.
14. *XXVth Triennial Congress of the International Arthurian Society*, Универзитет у Вирцбургу, Немачка, 24-29. јул 2017. године, реферат: “Tolkien’s Arthur: Postmedieval Arthur?”

УРЕЂИВАЧКА ДЕЛАТНОСТ У ЧАСОПИСИМА И ТЕМАТСКИМ ЗБОРНИЦИМА

Чланство у уређивачким одборима научних часописа

1. *Philologia* – ISSN 1451-5342; e-ISSN 1820-5682 – годиште 2003.
2. *Belgrade English Language and Literature Studies (BELLS)*. Главни уредник Радојка Вукчевић, издавач Филолошки факултет Универзитета у Београду, ISSN 1821-3138 (Printed edition); ISSN 1821-4827 (Online); UDC 811.111+82. Др Милица Спремић Кончар је уредница броја 6-2014.
3. Др Милица Спремић Кончар је члан уређивачког одбора часописа *Belgrade English Language and Literature Studies (BELLS)* од 2014. године.
4. *Belgrade English Language and Literature Studies (BELLS)*. Главни уредник Јелена Вујић, издавач Филолошки факултет Универзитета у Београду, ISSN 1821-3138 (Printed edition); ISSN 1821-4827 (Online); UDC 811.111+82. Др Милица Спремић Кончар је са др Радојком Вукчевић уредница броја 11-2018.

Уређивање тематских зборника

1. Milica Spremić i Biljana Đorić-Francuski (2011). *English Language and Literature Studies: Image, Identity, Reality, ELLSIIR Proceedings, Volume II*, Beograd, Filološki fakultet, 447 str. ISBN 978-86-6153-054-8.
2. Др Милица Спремић Кончар је са др Александром Јовановић, др Сергејем Мацуром и др Александром Вукотић уредница зборника *Да баштинимо вечност свеколику: у спомен професорима књижевности Катедре за англистику* који се бити објављен крајем 2018. године у издању Филолошког факултета.

Чланство у организационим одборима научних скупова

1. Међународна конференција *English Language and Literature Studies: Embracing Edges (ELLSEE)*, Филолошки факултет, 7-9. децембар 2012.
2. Међународна конференција *English Language and Literature Studies: Tradition and Transformation (ELLSTAT)*, Филолошки факултет, 23-24. октобар 2015.

МЕНТОРСТВА И ЧЛАНСТВА У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКИХ ДИСЕРТАЦИЈА И ЗАВРШНИХ РАДОВА НА МАСТЕР СТУДИЈАМА

Учешће у комисији за преглед, оцену и одбрану докторске дисертације

1. Наташа Шофранац, *Мотив лудила код јунака четири велике трагедије Вилијама Шекспира – Хамлет, Макбет, Отело, Краљ Лир* (ментор: проф. др Зоран Пауновић), Филолошки факултет Универзитета у Београду, 18.09.2013.
2. Данко Камчевски, *Дело Ц. Р.Р Толкина у светлу дијахронијског сагледавања витешког романа* (ментор: проф. Др Биљана Ђорић Француски), Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, 2.03.2017.

Учешће у комисији за одобрење теме за израду докторске дисертације

1. Јелена Пршић, *Интерфејс тела и града у модернистичкој књижевности, Виржиније Вулф* Филолошки факултет Универзитета у Београду.
2. Катарина Држајић, *Јунговски мотиви у романима Цона Фаулса*, Филолошки факултет Универзитета у Београду.
3. Данко Камчевски, *Дело Ц. Р.Р Толкина у светлу дијахронијског сагледавања витешког романа*, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу.

4. Драгица Мирковић, Фикција и истина у Бањановом *Ходочасниковом путовању*, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

Менторство мастер радова (менторисани и одбрањени радови на Филолошком факултету Универзитета у Београду)

(2010)

1. Јелена Степановић, *Female Characters in Hamlet*; 2. Марина Анђелковић, *Hamlet's Melancholy and Revenge*; 3. Александра Арсић, *Deception in Macbeth*; 4. Маја Ристић, *The Clash of Opposites in Shakespeare's Anthony and Cleopatra*; 5. Јована Томић, *Henry V – A Successful Monarch or an Inhuman Man*; 6. Милица Гајић, *The Character of Shylock*; 7. Дринка Иванчевић, Реални и фантастични ликови у српској епској песми „Женидба Душанова” и енглеском витешком роману *Сер Гавејн и Зелени витез*; 8. Мирјана Стевановић, Значај есеја Френсиса Бекона – поглед на унутрашњи свет великог филозофа; 9. Наташа Новаковић, *Soliloquies in Macbeth*; 10. Марко Савић, Шекспиров Шајлок у интерпретацији Ал Паћина; 11. Сандра Матић, Љубав, част, гордост и превара у *Много вије ни око чега*; 12. Ивана Ђурић, *Love and Jealousy in Othello*; 13. Марија Здравковић, *Christianity in Chaucer's Religious Canterbury Tales*, 14. Јелена Милијановић, *The Origin and Development of the Tristan Legend in England and France*; 15. Марија Матић, *Tragic Flaw in Shakespeare's Great Tragedies*; 16. Дуња Јанковић, *Shakespeare's Criticism of Man and Civilization Through the Notion of Storm in The Tempest and King Lear*; 17. Катарина Крстајић, *Psychoanalytic Interpretations of Shakespeare's Hamlet*; 18. Александра Јоличић, *A Comparison of Comic Patterns in As You Like It and Twelfth Night*.

(2011)

19. Бранислава Стевановић, *Marlowe's Overreachers*; 20. Ивона Радојевић, *The Love Triangle: King Arthur, Queen Guinevere and Sir Lancelot in Malory's Le Morte Darthur*; 21. Ана Стевановић, Улога жене у елизабетинском друштву представљена у четири велике трагедије Вилијама Шекспира – *Хамлет, Отело, Краљ Лир, Макбет*; 22. Весна Тодоровић, Натприродно у Шекспировој трагедији *Макбет*; 23. Славољуб Поповић, *The World of King Lear: Tragedy of Isolation and Anger in Old Age*; 24. Дамјан Стевкић, Разум и страст у драми *Антоније и Клеопатра* Вилијама Шекспира; 25. Мирко Шешлак, Устројство цивилизације као корен и покретач негативних дешавања у великим Шекспировим трагедијама; 26. Татјана Станковић, *Леди Макбет и Гонерила – екстремни женски ликови*; 27. Тамара Немет, *Christian and Pagan Elements in Beowulf*; 28. Санда Оцвирк, *Макбет и Шајлок: трагични хероји или зликовци?* 29. Лена Јовановић, *Психоаналитички приступ односима ликова у Шекспировом Макбету*; 30. Валентина Ивановић, *Гавејн – човек који је волео живот*; 31. Лена Филиповић, *Female Characters in Othello*; 32. Ана Самарцић, *Мотиви издаје и лудила у Краљу Лору и Макбету*; 33. Ненад Кадријевић, *Хришћански елементи у Беовулфу*; 34. Ивана Докнић, *Трагедија освете на примеру Хамлета и Шпанске трагедије*; 35. Ана Дракулић, *The Supernatural in Shakespeare's Macbeth*; 36. Ивана Ђукић, *The Motif of Love in Three Shakespeare's Comedies: Twelfth Night, As You Like It, Much Ado About Nothing*.

(2012)

37. Јелена Цумбо, *Жена у Шекспировим очима: како је Шекспир осликао одређене женске ликове и како их је уклопио у идеал жене елизабетинског доба*; 38. Марина Дрезгић, *Појава манипулације у Шекспировим ликовима: Порција, Розалинда, Оливија и Хера*; 39. Бранко Бошковић, *Шекспирова биографија и стваралаштво у светлу*

истраживања Артура Ејксона; 40. Јована Стојановић, Сонетна традиција у књижевности енглеске ренесансе; 41. Александра Бабић, Црквене личности и њихове приче у Чосеровим *Кентерберијским причама*; 42. Ана Обрадовић, Институција владара и однос према моћи у Шекспировим трагедијама из визуре новог историзма; 43. Јована Ристић, Владари у другој тетралогiji Шекспирових историјских драма; 44. Снежана Радовановић, Жена у Шекспировим делима: улога мајке, супруге, девојке и љубавнице; 45. Тамара Милосављевић, Љубав, љубомора и мржња у *Отелу*; 46. Александра Стојиљковић, Пагански и хришћански елементи у витешком роману *Сер Гавејн и Зелени витез*; 47. Драгана Тејић, Мотив побуне против ауторитета у Милтоновом *Изгубљеном рају*; 48. Весна Ковачевић, Краљевска власт у *Хамлету*, *Краљу Лиру* и *Макбету*; 49. Јелена Златковић, Натприродно у *Хамлету*, *Макбету* и *Јулију Цезару*; 50. Мирка Ћириновић, Трагичне грешке Хамлета, Отела, Краља Лира и Макбета: несвесно као узрок конфликта; 51. Тамара Матић, Женски ликови у четири велике Шекспирове трагедије – *Хамлету*, *Отелу*, *Краљу Лиру* и *Макбету*; 52. Јасмина Димић, Љубав као покретачка снага у Шекспировим комедијама.

(2013)

53. Сања Перовић, Историја и легенда у *Беовулфу*; 54. Јелена Шољага, Лик Шајлока у Шекспировом *Млетачком трговцу*; 55. Бранка Дивчић, Етичност Шекспирових ликова – Ричарда III, Шајлока, Порције и Макбетових; 56. Горан Петровић, Пасторални свет у Шекспировим комедијама и трагикомедијама: *Како вам драго*, *Млетачки трговац*, *Зимска бајка* и *Бура*; 57. Катарина Блажић, Паралеле између англосаксонске ратничке књижевности и старо нордијско-исландске књижевности.

(2014)

58. Дубравка Давидовић, Мотив натприродног у *Сну летње ноћи* и *Бури*; 59. Милица Јовановић, Лик луде у Шекспировим драмама; 60. Александар Зарић, Проблем Хамлетовог оклевања у критици од неокласицизма до средине XX века; 61. Бојана Ракочевић, Нови историзам и тумачења Шекспира; 62. Даница Аркић, Деца у Шекспировим делима *Краљ Џон*, *Ричард III* и *Макбет*; 63. Јована Маринковић, Однос родитеља и деце код Шекспира; 64. Катарина Вићентијевић, Јаго – извор зла у Шекспировом *Отелу*; 65. Милица Ерић, Краљ Лир: путем лудила до самоспознаје; 66. Јелена Стојановић, Највећи макијавелистички јунаци у Шекспировим драмама; 67. Јелена Ружић, Новоисторијска тумачења Шекспирових великих драма из перспективе Стивена Гринблата; 68. Ненад Радовић, Шекспирове драме на српским позорницама у периоду од 1864. до 1914.

(2015)

69. Тијана Јеремић, Видови љубави у *Сну летње ноћи*; 70. Јована Милутиновић, Самоспознаја у Шекспировим делима *Перикле*, *Симбелин*, *Зимска бајка* и *Бура*; 71. Нена Ћосић, Улога и лик жене у Шекспировим трагедијама *Хамлет*, *Отело*, *Краљ Лир* и *Макбет*; 72. Данијела Хаџић, Аспекти трагедије и комедије у комедији *Млетачки трговац*; 73. Андреја Штрбац, Мотив освете у делима *Тит Андроник*, *Кориолан* и *Тимон Атињанин* Вилијама Шекспира; 74. Вања Терзић, Мотиви љубави и рата у Шекспировој драми *Троил и Кресида* и истоименој поеми Џефрија Чосера; 75. Јелена Богатиновић, Божанско право краљева да погрешно владају: Утицај средњовековне политичке теологије и ренесансних идеја на концепцију краљева у другој тетралогiji Шекспирових историјских драма; 76. Невена Смиљаковић, Идентитет жене у Шекспировим трагедијама *Хамлет*, *Краљ Лир* и *Макбет*; 77. Вања Савић, Шекспирови „други”: Шајлок из различитих перспектива; 78. Маја Миловановић, Античка

митологија у Шекспировим комедијама; 79. Ивана Ђурић, Оригиналноста, улога и оправданост подзаплета у Шекспировим комедијама.

(2016)

80. Данијела Митровић, Милтонов и Његошев Сатана: носилац таме?

(2017)

81. Маја Стојановић, *Хамлет* и *Макбет* на великом платну у двадесетом и двадесет првом веку; 82. Стефан Арбутина, Лик Моргане ле Феј у *Смрти Артуровој* Томаса Малорија; 83. Маја Гркинић, Лик Моргане ле Феј у књижевности и култури 20. и 21. века; 84. Ивана Миличић, Мотив љубоморе у Шекспировом *Отелу* и Барнсовом роману *Пре но што ме је срела*.

ЧЛАНСТВО У КОМИСИЈАМА ЗА ИЗБОРЕ У УНИВЕРЗИТЕТСКА ЗВАЊА

Др Милица Спремић Кончар до сада је била члан комисије за избор у звање асистента за ужу научну област Англистика, предмет Енглеска књижевност, 2011. године, председник комисије за избор у звање доцента за ужу научну област Англистика, предмет Енглеска књижевност, 2014. године председник комисије за избор у звање вишег лектора за ужу научну област Англистика, предмет Савремени енглески језик, 2017. године и члан комисије за избор у звање наставника за Енглески језик на Факултету за физичку хемију Универзитета у Београду, 2017. године

ЧЛАНСТВО У НАУЧНИМ ДРУШТВИМА

1. **Philologia** удружење сарадника филолошких факултета (2002)
2. **Српско удружења за студије енглеског језика, SASE** - огранак Европског удружења за студије енглеског, ESSE (2003)
3. **International Arthurian Society** (Међународно артуријанско друштво, 2013)

УЧЕШЋЕ У НАСТАВНИМ АКТИВНОСТИМА ВАН СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА

У оквиру сарадње Филолошког факултета Универзитета у Београду и Министарства спољних послова Републике Србије, др Милица Спремић Кончар је од 2005. до 2014. године била ангажована као предавач на курсевима енглеског језика на Дипломатској академији Министарства спољних послова Републике Србије.

Од 2013. до 2015. године др Милица Спремић Кончар била је предавач на курсевима *Енглески за ЕУ (EU English)* у оквиру програма *English Language Teaching Programs* који Центар за стално образовање и евалуацију Филолошког факултета Универзитета у Београду изводи у сарадњи са Службом за управљање кадровима Владе Републике Србије и под покровитељством Амбасаде САД у Београду.

РЕЦЕНЗЕНТСКИ РАД

Др Милица Спремић Кончар рецензирала је научне радове за часописе

1. *Philologia* (2010)
2. *SIC-Journal - Journal of Literature, Culture and Literary Translation /Zadar/* (2014)
3. *Philologia*, број 13/14, 2015/16 година XIV, Београд

4. *Зборник радова Филозофског факултета у Приштини*

5. *Facta Universitatis*

и за међународни тематски зборник радова

1. *English Studies Today: Prospectives and Perspectives – Selected Papers from the Second International Conference English Language and Anglophone Literatures Today (ELALT 2) / Zorica Đergović-Joksimović, Sabina Halupka–Rešetar, eds., Novi Sad: Filozofski fakultet, 2014.*

ОСТАЛИ СТРУЧНИ АНГАЖМАНИ

Јавна предавања по позиву и дискусије

Пре избора за доцента

Young Learners, ELT Seminar, Британски Савет, Београд, фебруар 1997. године.

Сви Нобелови песници: Радјард Киплинг и Вилијам Батлер Јејтс, Кућа Ђуре Јакшића, Београд, април 2004. године.

Сви Нобелови песници: Т. С. Елиот и Шејмас Хини, Кућа Ђуре Јакшића, Београд, април 2004. године.

ACT – Academic Conference Toolkit Seminar: Academic Writing, Британски Савет, Београд, септембар 2005. године, (са мр Сергејом Маџуром).

После избора за доцента

Разговор о роману Славице Перовић *Life Lift*, Библиотека града Београда, април 2013.

Гринблатово читање Хамлета, Филолошки факултет, Београд, април 2014. године (обележавање 450 година од рођења Вилијама Шекспира).

Настанак и развој артуријанске легенде у енглеској књижевности од XII до краја XIV века, у оквиру тематског циклуса Легенда о краљу Артуру и витезовима Округлог стола, Задужбина Илије М. Коларца, 20. фебруар 2018. године.

Врхунац енглеске средњовековне Артуријане: Малоријева Смрт Артурова, у оквиру тематског циклуса Легенда о краљу Артуру и витезовима Округлог стола, Задужбина Илије М. Коларца, 13. март 2018. године.

МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

Оцена о резултатима научно-истраживачког рада

Научно-стручни и истраживачки допринос кандидаткиње, др Милице Спремић Кончар, огледа се највише у њеним научним радовима. Од самих почетака бављења енглеском књижевношћу, кандидаткиња показује изузетно интересовање за старије епохе енглеске књижевности – средњовековну, нарочито артуријанску, и ренесансну – и њих предано и веома темељно проучава и истражује. О томе сведоче њене три објављене монографије и велики број радова. У проучавању артуријанске књижевности најтемељније се бави Томасом Малоријем, али ништа мање темељно не проучава и друге ауторе – Џефрија од Монмута, Васа, Лајамона и анонимне ауторе *Алитеративне смрти Артурове* и *Артура у строфама* – чиме даје изузетно значајан допринос изучавању средњовековне енглеске књижевности, о којој у српској англистици није довољно писано. У области шекспирологије с великом посвећеношћу бави се Шекспировим трагедијама и модерним критичким усмерењима, нарочито новим историзмом.

Научно-истраживачки рад кандидаткиње др Милица Спремић Кончар показује да испуњава све услове за избор у звање ванредног професора предвиђене Законом о високом образовању. Објавила је три монографије из уже научне области за коју се бира, као и потребан број радова у научним часописима међународног значаја, водећим часописима националног значаја и зборницима са међународних и домаћих научних скупова објављених у целини. Члан је уређивачког одбора домаћег часописа од међународног значаја и коуредница зборника радова са међународног научног скупа. Члан је комисија за одобрење теме за израду докторских дисертација, две комисије за одбрану докторске дисертације и ментор за израду преко осамдесет мастер радова. Члан је струковних удружења, међу којима вреди посебно поменути International Arthurian Society (Међународно артуријанско друштво).

Оцена резултата у обезбеђивању научно-наставног подмлатка

Допринос др Милице Спремић Кончар у обезбеђивању научно-наставног подмлатка најбоље се види из података да је учествовала у две комисије за оцену и одбрану докторске дисертације, у четири комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације, у четири комисије за изборе у звања, и да је била ментор при изради осамдесет четири мастер рада. Посебно је значајан њен допринос као ментора у обезбеђивању научно-наставног подмлатка, јер и овај сегмент рада изводи, као и остале, са изузетном посвећеношћу, преданошћу, тачношћу, изванредном комуникацијом са кандидатима и исправним педагошким приступом.

Оцена о резултатима педагошког рада

Др Милица Спремић Кончар има богато педагошко искуство будући да двадесет година изводи наставу на Филолошком факултету у Београду, најпре као лектор за Савремени енглески језик и асистент за Енглеску књижевност, а од 2010. године и као доцент. На бројним курсевима на којима је до сада изводила предавања и вежбања показала је истинску професорску посвећеност свом позиву, педантност и тачност при припреми предавања, креативност и занимљивост, као и умеће и смисао за рад и комуникацију са студентима и у мањим и у великим групама. Њени курсеви су посећени и високо оцењени од стране студената, о чему нарочито сведоче високе оцене студента, као и велики број пријављених и одбрањених мастер радова.

Оцена о ангажовању у развоју наставе и других делатности Универзитета

У свом досадашњем раду на Филолошком факултету у Београду др Милица Спремић Кончар је била ангажована на предметима Енглеска књижевност 1, Енглеска књижевност 2, Енглеска књижевност 3, Англофона књижевност СПЕЦ 2/1 (Шекспир 1) и Англофона књижевност СПЕЦ 2/2 (Шекспир 2). Кандидаткиња, др Спремић Кончар показује константно интересовање за унапређивање наставе књижевности и примену најсавременијих приступа настави. Др Милица Спремић Кончар је изузетно вредна и отворена према новим приступима и стално постиже запажене успехе у раду са студентима. Спремна је исто тако да стално ради на развоју наставе на Филолошком факултету. Осмислила је и академске 2016/2017. године покренула нови курс, Енглеска и француска средњовековна артуријанска књижевност, на мастер студијама, који је претходно прихваћен од Већа Катедере, а потом и акредитован. Др Милица Спремић Кончар није ништа мање спремна да се у сваком тренутку ангажује и на осталим

плановима који доприносе развоју наставе књижевности и других делатности – од 2014. године члан је Уређивачког одбора научног часописа *Belgrade English Language and Literature Studies*.

Својим посвећеним наставничким и педагошким радом и стручним доприносом др Милица Спремић Кончар даје изузетно вредан допринос настави Енглеске књижевности на Катедри за англистику и Филолошком факултету у целини.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након што је размотрила пријаву кандидаткиње др Милице Спремић Кончар и стекла увид у њене досадашње радове, Комисија је дошла до закључка да она у потпуности испуњава услове конкурса. Др Милица Спремић Кончар у дужем периоду изузетно успешно изводи наставу и вежбе из предмета Енглеска књижевност. Она држи предавања и вежбањана два предмета на основним академским студијама - Енглеска књижевност I и Енглеска књижевност II – и предавања на предмету Енглеска и француска средњовековна артуријанска књижевност на мастер академским студијама. Научни и стручни радови др Милице Спремић Кончар испуњавају веома високе и строге критеријуме, али и одговарају духу наставе књижевности; она има изузетно богато педагошко искуство и њен досадашњи рад на Филолошком факултету оцењен је веома успешним од стране студената и колега, што потврђује заинтересованост студената да се баве областима који су предмет њеног ужег интересовања, као и константне усмене похвале од стране студената. Др Милица Спремић Кончар показује сталну спремност да сарађује са колегама: она радо и веома предано и стручно учествује у тимском раду, уређивању зборника, часописа, и даје веома значајан допринос Катедри за Англистику радећи у организационим одборима конференција које организује Катедра.

Из свега произилази да веома стручни и нучни рад др Милице Спремић Кончар, њен високо оцењен досадашњи рад на извођењу наставе и вежбања из Енглеске књижевности на Катедри за англистику Филолошког факултета у Београду, као и законски услови које у потпуности испуњава, препоручују др Милицу Спремић Кончар за даљи ангажман на Катедри за англистику Филолошког факултета.

Комисија предлаже Изборном већу Филолошког факултета да прихвати реферат и да сагласност на предлог да се др Милица Спремић Кончар изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Англистика, предмет Енглеска књижевност.

У Београду,
20. марта 2018. године

КОМИСИЈА

Др Радојка Вукчевић,
редовни професор Филолошког факултета
Универзитета у Београду

Др Зоран Пауновић,
редовни професор Фиололошког факултета
Универзитета у Београду

Др Александра Јовановић,
редовни професор Фиололошког факултета
Универзитета у у Београду

Др Зорица Бечановић Николић,
ванредни професор Фиололошког факултета
Универзитета у у Београду

Др Весна Лопичић,
редовни професор Филозофског факултета
Универзитета у Нишу